

OBLUDZIĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w obłuda).

[*inf* obłudzić.] ◇ *praet 3 sg f* obłudziła.

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Mamiąc kogo, łudząc odwieść od słusznego, dobrego postępowania [kogo]:

obłudzić od czego: Bo niewiesz/ pání Roškoŝ/ co zá dziwy płodzi/ A iáko tu nędzny fwiát fwemi foŝki zwodzi. Ták iż iuŝ ich ná wietŝze poły pobláŝniá/ A od tey cney krolowey Cnoty obłudziá. *RejWiz* 33v.

[*obłudzić* czym: Thi, Angielie Gabriele, wydzianes iakoby twimy slowy slodkimy obludzicz myą y twim pozdrowienym nyeobyczaynym zdradzicz mye. *SprChęd* 95.]

Synonimy: omylić, zwieść.

Formacje współrdzenne cf **ŁUDZIĆ**.

Cf **OBLUDZENIE**, 1. **OBLUDZONY**